

ת"פ 52866/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אוראל

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

ת"פ 52866-07-14 מדינת ישראל נ'
אוראל(אסיר) ת"פ 6417-09-14 מדינת
ישראל נ' אוראל (אסיר)
25 ינואר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יוסף אוראל (אסיר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד דנה שביט מטעם הסגוריה
הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאתו של הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום בתיק שמספרו 52866-07-14.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ה, 25/01/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא

גזר דין

כתב האישום בתיק 6417-09-14:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **התפרצות למקום מגורים בצוואתא**, עבירה לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 + 29(א); **גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין (להלן: "**חוק העונשין**"). הנאשם התפרץ יחד עם אחרים אל ביתו של מר אייל עוידה בכך שהזיז את אחד מחלונות הבית ונכנסו דרכו ונטלו רכוש כמפורט בכתב האישום.

כתב האישום בתיק 52866-07-14:

2. הנאשם הורשע בגין עבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
הנאשם השמיע איומים כלפי אמו בכך שאיים עליה, כי יגרום נזק לרכוש שבביתה.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

3. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם והפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן.
4. המאשימה ציינה, כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2014 בגין עבירת איומים והיזק לרכוש במזיד. המאשימה ציינה כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל ועל כן עתרה להטלת עונש מאסר בפועל אשר יהיה בתוך מתחם הענישה, מאסר מותנה, קנס ופיצויים.
5. ב"כ הנאשם עתרה להתחשב בהודאת הנאשם והבעת החרטה ובכך שלנאשם הרשעה קודמת אחת. לטענתה, עבירת האיומים כלפי אמו היא עבירה ברף הנמוך ביותר.
6. ב"כ הנאשם, ביקשה להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם בגין שני כתבי האישום ובתקופה שבה שהה בתנאים מגבילים, לטענתה בהתאם לפסיקה ניתן להסתפק בנסיבות העניין בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
- ב"כ הנאשם טענה, כי הנאשם נגרר אחרי הנאשם האחר ולא נגרם כל נזק לרכוש בעת הכניסה לבית.
7. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן וביקשה להתחשב בגילו העציר של הנאשם, הודאתו בהזדמנות הראשונה, נסיבותיו האישיות והנזק שייגרם לו באם יישלח לריצוי מאסר ממושך. לטענתה, בנסיבות העניין ניתן להסתפק בשלושת חודשי המעצר, קנס או פיצוי.

תסקיר שירות המבחן:

8. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 20 שנה.

שירות המבחן מפרט את נסיבותיו האישיות. בשל צנעת הפרט לא אפרט את הדברים.

דין

9. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, עליו להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירות** שבהן הורשע הנאשם הינם הזכות לקניין והזכות לפרטיות ופגיעה בתחושת הביטחון של המתלוננים. הנאשם פגע בערך החברתי של ההגנה על הזכות לקניין וכן פגע בערך החברתי של ההגנה על תחושת הביטחון של האזרחים. בית המשפט העליון עמד לא אחת על עוגמת הנפש שנגרמה לאנשים שבתייהם נפרצו. בעניין זה אני מפנה לע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (פורסם בנבו, מיום 31.12.08):

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

11. בחינת מדיניות הענישה בגין כל עבירת התפרצות לבית מגורים, מעלה כי מתחם העונש נע בין 12 חודשי מאסר בפועל עד ל-30 חודשי מאסר בפועל, זאת כפי שיפורט להלן:

א. רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 13.1.15), הנאשם הורשע בבית משפט השלום בגין שתי עבירות התפרצות והוטל עליו עונש כולל של 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר התחשב בגילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, חרטה ולסיכויי השיקום והעמיד את עונש המאסר בפועל על 12 חודשים, והותיר על כנו את המאסר המותנה שנקבע. רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה ובית המשפט קבע כדלקמן:

"בנסיבות העניין, העונש שהושת על המבקש איננו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא (רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.11.2014); רע"פ 1100/10 **רן לב נ' מדינת ישראל** [פורסם**

בנבו] (11.2.2010); רע"פ 8186/09 ממנ' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.10.2009)). בקביעת עונשו של המבקש נשקלה החומרה היתרה הגלומה, במקרה דנן, בעבירות ההתפרצות והגניבה, בשים לב, לעובדה כי המבקש ביצע פעמיים את אותן עבירות, כלפי אותם המתלוננים. לצד זאת, בית המשפט המחוזי לא התעלם משיקולי השיקום בעניינו של המבקש, מגילו הצעיר, ומעברו הפלילי הנקי. בנסיבות אלה, לטעמי, העונש שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי, הינו הולם ומאוזן."

ב. רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 4.11.2014) המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של התפרצות למקום מגורים ועבירת גניבה ונדון ל- 16 חודשי מאסר. בית המשפט הפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים בחופף ובמצטבר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחה רע"פ שהוגש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 659/13 **אביכזר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מ-28.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ד. ע"פ 748-03-14 **מדינת ישראל נגד מוחמד עתאמלה** (פורסם בנבו, מיום 1.4.14) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בשישה אישומים שונים, כאשר בשניים מהם הורשע בעבירה של התפרצות לבית מגורים לביצוע עבירה - בצוותא, עבירה לפי סעיף 406ב' לחוק העונשין, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין. בנוסף הורשע בשתי עבירות של כניסה למקום מגורים בצוותא וניסיון להתפרצות לבית מגורים בצוותא, עבירה אחת של סיוע להתפרצות למקום מגורים וכן ב- 4 עבירות של גניבה בצוותא - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין הנ"ל וכן בעבירה אחת של סיוע לגניבה.

בית המשפט השלום השית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל שני מאסרים מותנים אשר הושתו על המשיב בתיקים קודמים, האחד של 18 חודשים והאחד של 4 חודשים. בית המשפט קבע בגזר דינו, כי המאסרים ירוצו בחופף זה לזה וכן בחפיפה חלקית לעונש המאסר בתיק זה, כך שסך-הכל השית בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל, של 38 חודשים. הנאשם עירער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קבע:

"בשיקול הכולל סבורנו, כי שעה שהמתחם ההולם לעבירת התפרצות אחת הינה בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל ושעה שאין חולק, כך לטעמנו, כי נוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב, עונשו צריך היה להיות בחלקו הגבוה של המתחם הרי שעונש כולל אחד של 30 חודשי מאסר בפועל (ללא הפעלת המאסרים המותנים), אינו עומד בכללים שנקבעו בתיקון 113

עמוד 4

**לחוק ואינו שומר כמצוות סעיף 40ג הנ"ל על יחס
הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין תקופת
המאסר בפועל".**

12. מצאתי כי מתחם הענישה בגין מעשה התפרצות לבית המגורים נע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

- א. פריצה לביתו של אדם משמעותה חדירה גסה לפרטיותו.
- ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירות, אינו נמדד ישירות בערך הכספי של הפרטים שנגנבו. יש לשום את הנזק הישיר והנזק העקיף שנגרם. הנזק הוא נזק ממוני ישיר וכן נזק נפשי של עצם החדירה לפרטיות.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם, לרבות גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן.
- ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו כפי שביטא את הדברים בבית המשפט.
- ג. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, מלמד כי לחובתו הרשעה קודמת.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. בחנתי את המלצת שירות המבחן ומצאתי כי שיקולי הענישה גוברים על פני האינטרס האישי של הנאשם.

16. נתתי דעתי לשיקולי ההרתעה, במיוחד שמדובר בעבירה שהפכה זה מכבר ל"מכת מדינה".

המניע לביצוע העבירה הינו כלכלי. בתי המשפט מונחים לגזור קנס בגין עבירות מסוג זה לצד מאסרים של ממש. בשל המצב הכלכלי הקשה של משפחתו של הנאשם מצאתי לחרוג מהכלל ולא להטיל קנס.

17. **בהתחשב בהודאת הנאשם, ובטיעוני שני הצדדים לעונש, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

- א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, מהם 11 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי שלא יעבור וירשע על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים החל מיום שחרורו מן הכלא, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה של איומים.

מוצגים - להשמדה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ה, 25/01/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא